

vel potius hæreseôn lacuna, vt docet Damascenus: adeò vt inter vtriusque blasphemiae exortum siue initia, xv. tantùm annorum spatium ferè intercesserit. Totum autem Orientem & Meridiem celerimè occupauit Mahumetismus, quemadmodum Papismus totum Occidentem & Septentrionem: atque ita duplex & bipartitum factum est Satanæ regnum, è quibus Mahumetismus quidem naturas in Christo abolet & negat: Papismus autem officia & verum munus Mediatoris, & titulum Christi tollit & abrogat. Mahumetismus autem à Mahumete (quem alij Mahumedem, alij Machometem, Damascenus Magmedum vocat, nos autem receptam iam & tritam pronuntiationem sequimur) dictus est. Fuit autem iste Mahumet ex Arabum Ismaelitarum (qui Agarenorum nomen ab Agar ancilla Saræ retinuerunt) gente, Abdalæ principis Arabum filius, Munichialensis, quæ est prouincia ad mare Elamiticum in Arabia Petræa, licet postea se Saracenos tanquam à Sara dici voluerint Agareni, vt Sozomen. lib. 6. cap. 38. scribit. Sub Philippo imperatore persecuti sunt Christianos, vt tradit Euseb. lib. 6. cap. 42. Sub Valente verò primùm Mosis cuiusdam Monachi monitu & admiratione Christiani facti sunt, vt Ruffin. libr. 2. Histor. cap. 6. commemorat. Atque in fide Christi à monachis qui phrontisteria & asceteria sua in Arabicis desertis habebant, instituti, permanserunt in ea, donec variis & penè infinitis nouarum subinde hæreseôn tempestatibus & fluctibus agitata & submersa vera fidei doctrina, tandem in Ægypto, Arabia & Syria extincta est: imprimis autem, vt diximus, erroribus Eutylianorum, qui omnem Orientem & Me